

Arrest

nr. 97 045 van 13 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 26 september 2011 houdende bevel om het grondgebied te verlaten – Model B (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2012.

Gelet op het arrest nr. X van 24 augustus 2012 waarbij de debatten worden heropend en de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 29 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. KIRSZENWORCEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 mei 2006 doet de verzoekende partij een aankomstverklaring (bijlage 3), geldig van 23 maart 2006 tot 23 juni 2006.

Op 4 mei 2007 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in. De aanvraag wordt op 12 maart 2008 onontvankelijk verklaard. Op 23 juli 2008 wordt aan de verzoekende partij tevens een bevel om het grondgebied te verlaten – Model B ter kennis gebracht.

Op 24 maart 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Deze aanvraag wordt op 6 april 2009 onontvankelijk verklaard.

Op 13 december 2009 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in.

Op 24 februari 2011 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (bijlage 15ter) genomen.

Op 25 augustus 2011 wordt de aanvraag van 13 december 2009 op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Op 7 september 2011 doet de verzoekende partij een nieuwe aankomstverklaring (bijlage 3), geldig tot 27 oktober 2011. Deze aankomstverklaring (bijlage 3) stelt dat de verzoekende partij op 7 september 2011 in België is aangekomen en dat zij tot 27 oktober 2011 wordt toegelaten tot verblijf. De aankomstverklaring wordt vergezeld van het paspoort van de verzoekende partij, dat een stempel van binnenkomst te Amsterdam Schiphol van 30 juli 2011 bevat.

Op 22 september 2011 dient de verzoekende partij met toepassing van artikel 12 van de vreemdelingenwet een aanvraag tot verblijf in en verzoekt zij om haar inschrijving, waarop zij een attest (bijlage 15bis) ontvangt.

Op 26 september 2011 wordt aan de verzoekende partij de beslissing van 25 augustus 2011 ter kennis gebracht evenals een bevel om het grondgebied te verlaten – Model B (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing.

“(...)

In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 25/08/2011, wordt aan

(...)

Het bevel gegeven om uiterlijk op 26/10/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van (...)

REDEN VAN DE BESLISSING

Art 7, 1, 2° betrokkene toont niet aan sedert wanneer zij in België verblijft.

(...).”

Op 8 november 2011 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15quater) genomen. Deze beslissing wordt niet aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 20 december 2011 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15quater) genomen, die een andere motivering bevat. Op dezelfde datum wordt aan de burgemeester van de stad Antwerpen meegedeeld dat de onderrichtingen van 8 november 2011 als nietig beschouwd dienen te worden.

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij geniet het voordeel van de *pro deo*, zij heeft de desbetreffende stukken van het bureau voor juridische bijstand voorgelegd.

Inzake de twee kinderen van de verzoekende partij werd bij beschikking houdende vaststelling van het rolrecht van 29 november 2011 vastgesteld dat geen bewijskrachtige documenten werden voorgelegd die aantonen dat de kinderen van het voordeel van *pro deo* genieten. Er werd bijgevolg gevraagd om een rolrecht te betalen. Hieraan werd geen gevolg gegeven.

Bijgevolg werden de kinderen niet op de rol geplaatst als verzoekende partij en is het enkel mevrouw S.Q.C. die in deze zaak verzoekende partij is.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij werpt een exceptie op van gebrek aan belang omdat het *in casu* om een herhaald bevel zou gaan.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een haar op 23 juli 2008 ter kennis gebracht bevel om het grondgebied te verlaten. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder, wat tevens niet wordt ontkracht door de verzoekende partij, dat dit bevel niet werd aangevochten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dienvolgens definitief is, zodat dit principieel uitvoerbaar is. Dit zou betekenen dat de eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel haar geen nut zou opleveren, omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juli 2008 zou kunnen uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (*cf. RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319*).

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat de verzoekende partij "reeds verschillende keren" een bevel om het grondgebied te verlaten heeft gekregen, dient erop gewezen te worden dat uit het administratief dossier slechts het bevel van 23 juli 2008 en vervolgens het thans bestreden bevel blijkt. Er wordt dan ook slechts rekening gehouden met het eerdere bevel van 23 juli 2008.

Vervolgens dient erop gewezen te worden dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij na dit bevel van 23 juli 2008 en vóór het thans bestreden bevel van 29 september 2011 een nieuwe aankomstverklaring heeft gedaan. Deze aankomstverklaring (bijlage 3) dateert van 7 september 2011 en stelt dat de verzoekende partij op 7 september 2011 in België is aangekomen en dat zij tot 27 oktober 2011 wordt toegelaten tot verblijf. De aankomstverklaring wordt vergezeld van het paspoort van de verzoekende partij, dat een stempel van binnenkomst te Amsterdam Schiphol van 30 juli 2011 bevat. Daarnaast bevindt zich in het administratief dossier e-mailverkeer, waarin het Centraal Inschrijvingsloket van de stad Antwerpen op 16 juni 2011 aan de Dienst Vreemdelingenzaken meedeelt dat de verzoekende partij "zou vast zitten in Lissabon. (Zie infoklapper moeder bij de documenten in bijlage)" en de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 juli 2011 als antwoord de volgende vraag stelt: "Als ik dan naar jullie infoklapper kijk, dan staat daar het volgende vermeld 'mevrouw is naar Brazilië geweest' is zij dan nog weg of is zij terug?"

Op grond van de gegevens die blijken uit het administratief dossier dient aldus te worden vastgesteld dat aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoekende partij na het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juli 2008 naar Brazilië is teruggekeerd. De verwerende partij brengt geen elementen aan die dit gegeven kunnen ontkrachten. Dienvolgens dient te worden vastgesteld dat het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juli 2008 volledige uitvoering heeft gekregen en zodoende uit het rechtsverkeer is verdwenen. Gezien zich in het administratief dossier, zoals hoger reeds gesteld, geen andere eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten bevinden, dient te worden vastgesteld dat de thans bestreden beslissing geen herhaald bevel is en de verzoekende partij wat dit betreft haar belang niet verliest bij het beroep tot nietigverklaring.

3.2. Ter zitting van 19 december 2012 deelt de verzoekende partij mee dat zij intussen een verblijfstitel heeft ontvangen.

Daaruit volgt dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 26 september 2011 niet meer kan worden uitgevoerd.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat haar belang erin bestaat dat haar kinderen nog geen verblijfstitel hebben verkregen, wordt opgemerkt dat huidig beroep niet werd ingesteld in naam van haar kinderen (zie hiervoor punt 2. van dit arrest) en wordt herhaald dat het bevel niet meer kan worden uitgevoerd, evenmin ten opzichte van de twee minderjarige kinderen. In dit verband wordt er ten overvloede op gewezen dat, mochten de kinderen afzonderlijk het grondgebied dienen te verlaten, er gebruik dient te worden gemaakt van een bijlage 38 (bevel tot terugbrenging).

De verzoekende partij getuigt bijgevolg niet van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET